
Slovo úvodem

Studie shromážděné v tomto čísle *Aurigy* byly napsány a předneseny na symposiu *Historiam scribere (et legere)*, konaném dne 8. listopadu 2013 k životnímu jubileu emeritní profesorky Univerzity Karlovy Bohumily Mouchové v pražském Karolinu. Při promýšlení programu symposia jsme se, jakožto jeho organizátoři, chtěli vyhnout spíše „sběrnému“ charakteru podobných akcí, a naopak jsme se rozhodli soustředit na celoživotní odborné zaměření – a jistě i fascinaci – profesorky Mouchové, kterým nepochybně je antická, a zejména římská historiografie; anebo, volněji vyjádřeno, různé aspekty vztahu člověka k vlastní minulosti. Necítili jsme se však vázáni pouze striktním časovým rámcem antického, notabene pohanského starověku, a proto v zasedacím sále Karolina zazněly i příspěvky zabývající se strategií autora novozákonních *Skutků apoštolů* či představením dějin světa v podání básničky Proby, stejně jako obrazy císaře Hadriána v současné historiografii anebo – v samotném závěru symposia – zamyšlení nad národní identitou Řeků ve vztahu k jejich antickým předkům. Přirozeně zazněly i příspěvky s tradičnější tematikou, jako např. Thúkýdidova *archaiología* v první knize jeho *Dějín*, Tacitovy zprávy o prvních křesťanech, *Cicero* jakožto *historicus* či životopis Marka Aurelia v podání autora *Historia Augusta*, díla, jímž se profesorka Mouchová dlouhodobě zabývala, zatímco její nynější pozornost se zaměřila mj. na historiky Velleia Paternula a Publia Flora, jejichž překlady vydala v Antické knihovně právě na podzim roku 2013.

Celý symposijní, odbornou veřejností hojně navštívený den tak ukázal několik skutečností: zaprvé, že *alumni* nynějšího Ústavu řeckých a latinských studií FF UK, z nichž se rekrutovala většina řečníků, kterou ostatně profesorka Mouchová také učila a snad i leccemu naučila (nakolik jsme byli s to se jejím vedení příliš nevpouzet), mají o historiografii v širokém smyslu hluboký zájem; a zadruhé, že bez takovéhoho zájmu by se nám všem žilo velmi špatně, protože bychom nebyli s to se jakkoli smysluplně vztáhnout ani k vlastní přítomnosti, natožpak k budoucnosti, která jinak ukazuje zřetelnější kontury snad jen Sibylám všech věků a národů. Což znamená, že sice jsme lapeni do věčného a stále dál rotujícího kruhu interpretací, z něhož není úniku, ale jsme si toho alespoň vědomi.

Do dalších let přejeme mnoho zdraví i energie!

Sylva Fischerová

